

ERFGOED BRUSSEL

Speciaal nummer
**Open Monumentendagen
Brussels Hoofdstedelijk Gewest**

September 2017 | Nr 23-24

Dossier **NATUUR IN DE STAD**

ERFGOED BRUSSEL

April 2017 | Nr 22

Dossier ART NOUVEAU

REMIGIO CANTAGALLINA
Varia DE EIGENDOM LE FÈBURE

ERFGOED BRUSSEL

Foto omslag

Vijverpark, Anderlecht
(É. Stoller, 2017 © GOB).

'BLOEMLEZING'

ERIC HENNAUT
CIVA STICHTING

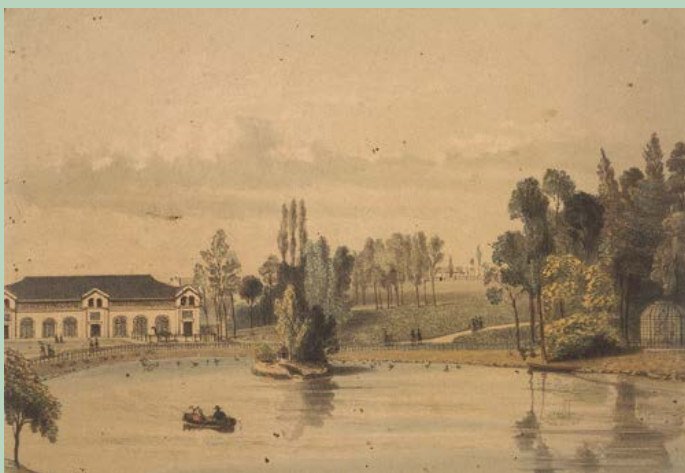
De *Jardin zoologique, d'horticulture et d'agrément* van Brussel werd vanaf 1851 in opdracht van een privébedrijf aangelegd door landschapsarchitect Louis Fuchs (1818-1904) met de medewerking van enkele van de meest vooraanstaande Belgische architecten van die tijd. Alphonse Balat, Henri Beyaert en Gédéon Bordiau werden belast met de bouw van de diverse paviljoenen of serres en de aanpassing van de bestaande gebouwen. De site werd door de stad Brussel aangekocht in 1877 en kreeg toen zijn huidige naam van Leopoldspark.

a ▲

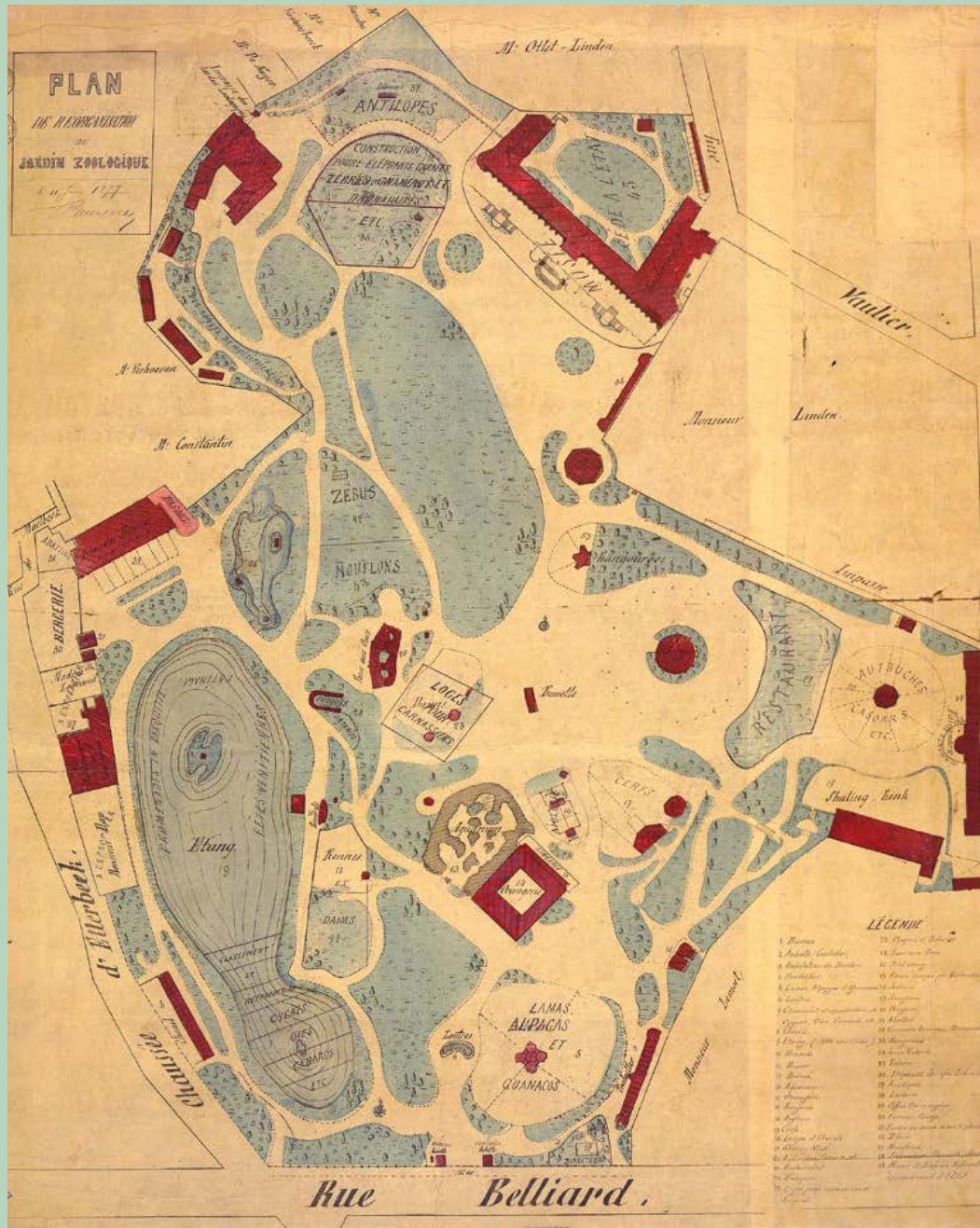

b ▲

c ▲

Zichten van de dierentuin in het Leopoldspark in Brussel omstreeks 1856. 2a) Vergaderzaal en restaurant; 2b) Berenkuil; 2c) Het meer. Lithografieën van A. Canelle, omstreeks 1856 (© SAB. Foto AAM / CIVA Stichting, Brussel).

SAB. Foto AAM / CIVA Stichting, Brussel. Plan voor de reorganisatie van de diertuin in het Leopoldspark in Brussel, 10 juni 1877 (© SAB. Foto AAM / CIVA Stichting, Brussel).

De diertuin was het eerste grote publieke park in landschapstijl van de hoofdstad. De beschrijving die op 27 augustus 1851 verscheen in *L'Indépendance belge* legde de nadruk op de breuk met de vroegere esthetiek van de regelmatige tuin: *"un ravissant dédale de sites pittoresques et de sentiers ombrés; un jardin accidenté, mystérieux, plein de caprices, montant, descendant [...] en un mot une protestation vivante et victorieuse contre cette nature à angles droits et à chemins mathématiques inventée par Le Nôtre à l'usage des classiques et des robes à queue"*.

'BLOEMLEZING'

ERIC HENNAUT
CIVA STICHTING

De tuinen en parken van de 19de en het begin van de 20ste eeuw zijn nauw verbonden met de spectaculaire vooruitgang van de tuinbouw. Elk jaar werden aan de landschapsarchitecten en in tuinbouwtijdschriften, honderden nieuwe variëteiten, vaak afkomstig van exotische

soorten voorgesteld. Onder de bloeiende heesters en struiken kenden vooral de camelia's en rododendrons toen een buitengewoon succes, zoals blijkt uit de vele exemplaren die vandaag nog bestaan.

Camellia japonica aliatar cocina, kleurenlithografie (*Revue de l'horticulture belge et étrangère*, Gent, mei 1888) [© CIVA Stichting, Brussel. Afdeling TLSE].

Revue de l'Horticulture Belge et Etrangère.

RHODODENDRUM GLOIRE DE BELLE VUE.
P. De Pannemaeker prix et chronométré Gand

Rhododendron gloire de belle vue, kleurenlithografie van P. De Pannemaeker (*Revue de l'horticulture belge et étrangère*, Gent, juli 1877) (© CIVA Stichting, Brussel, Afdeling TLSE).

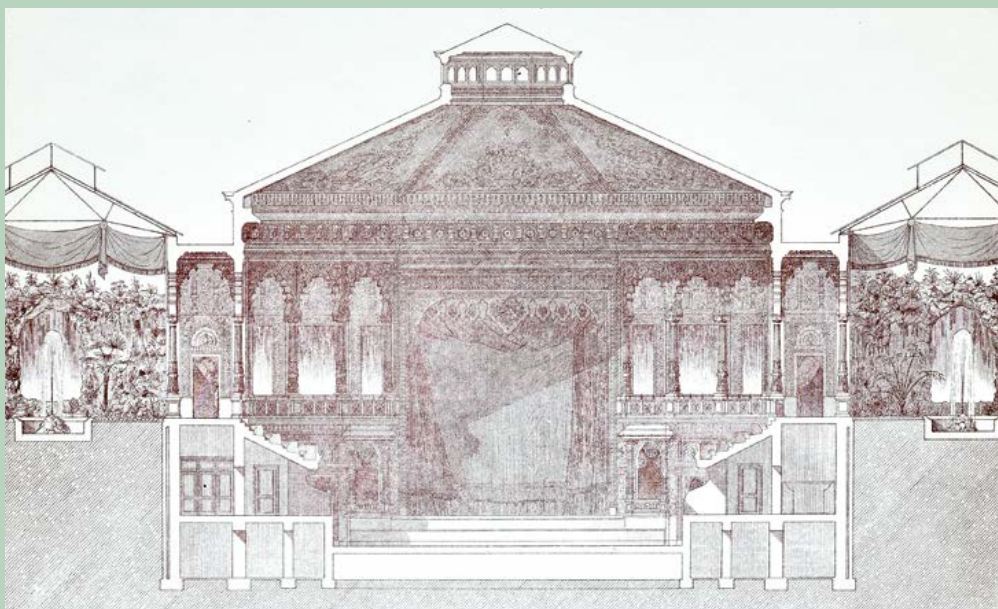
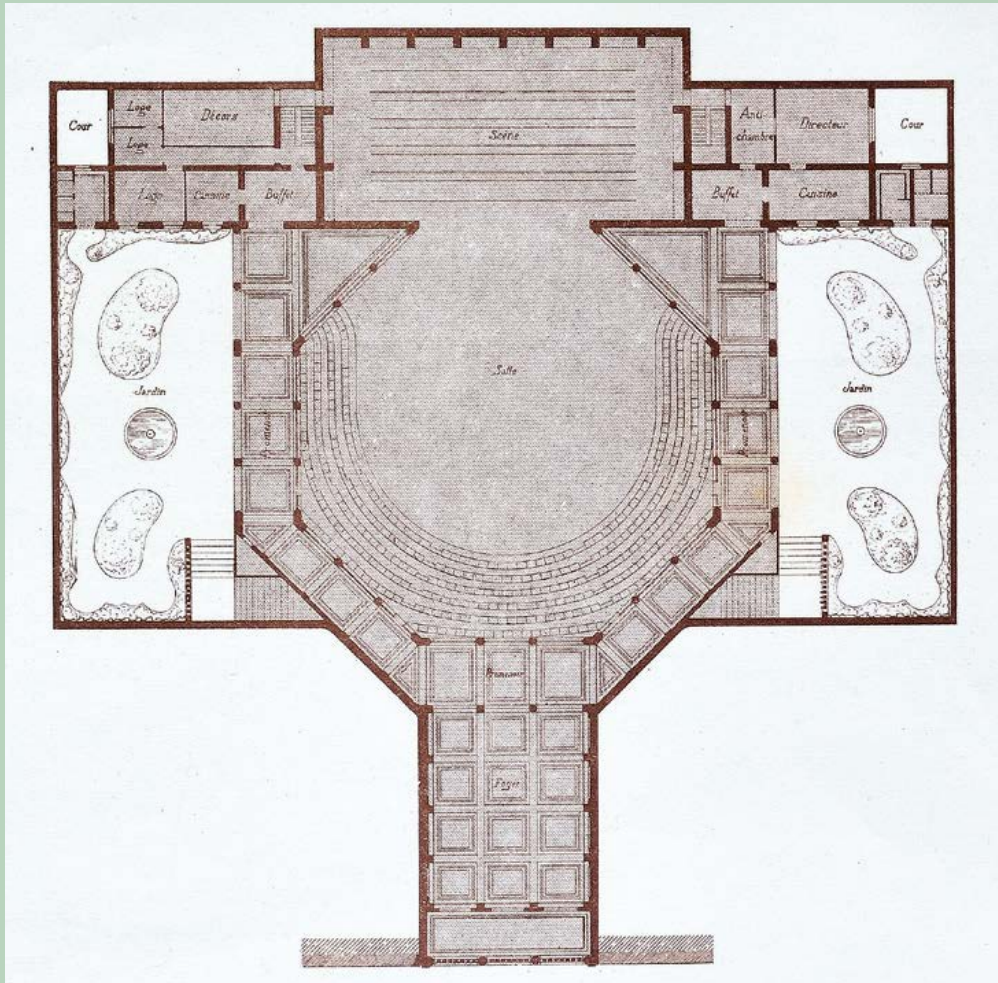
'BLOEMLEZING'

ERIC HENNAUT
CIVA STICHTING

De uit Frankrijk afkomstige decorateur en architect Alban Chambon (1847-1928) was gespecialiseerd in de inrichting van ontspanningsgelegenheden en ontwierp onder meer het Eden-Théâtre (1879-1880), het Théâtre de la Bourse (1885) en een deel van het interieur van het hotel Métropole (1893) in Brussel. Zijn exotische decors bevatten vaak tal van planten. Zo had de eerste verdieping van het Eden-Théâtre twee wintertuinen met een woud aan planten die de bezoekers konden zien vanuit de wandelgangen die de schouwburgzaal omringden.

Eden-Théâtre, IJzerenkruisstraat in Brussel, 1879-1880. Zicht op een van de wintertuinen. Oude foto (© AAM / CIVA Stichting, Brussel).

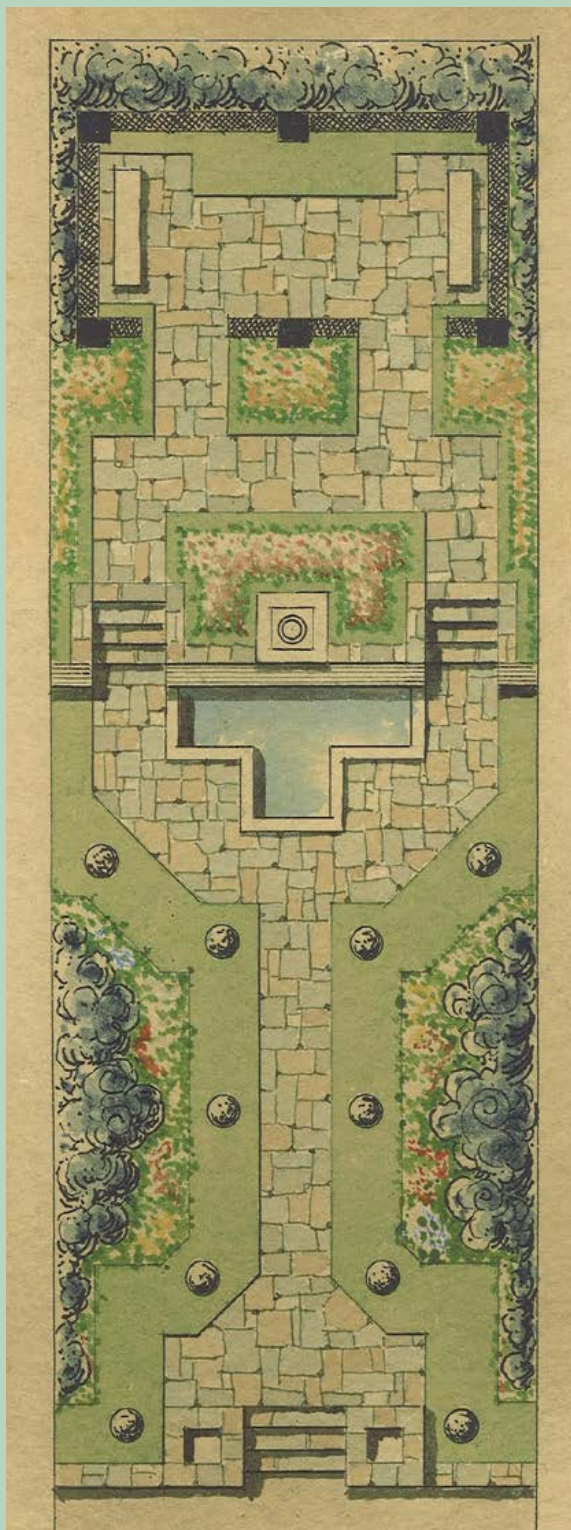

Eden-Théâtre, IJzerenkruisstraat in Brussel, 1879-1880. Plattegrond en dwarsdoorsnede van de eerste verdieping [L'Émulation, 1882, pl. 33 en 29. AAM / CIVA Stichting, Brussel].

'BLOEMLEZING'

ERIC HENNAUT
CIVA STICHTING

Victor Bottemanne was eerst stagiair en nadien medewerker op het kantoor van Louis Léopold Van der Swaelmen en diens zoon Louis Van der Swaelmen. Hij werkte onder meer mee aan de tuinwijk Le Logis in Watermaal-Bosvoorde. Hij was ook voorzitter van de *Association Belge des Architectes de Jardins*. Hij ontwierp diverse privétuinen in Brussel.

Tuinontwerp voor de heer Berger door Victor Bottemanne (1887-1947), Tasson-Snelstraat in Sint-Gillis, 2 augustus 1928 (Privéverzameling, Foto CIVA Stichting, Brussel. Afdeling TLSE).

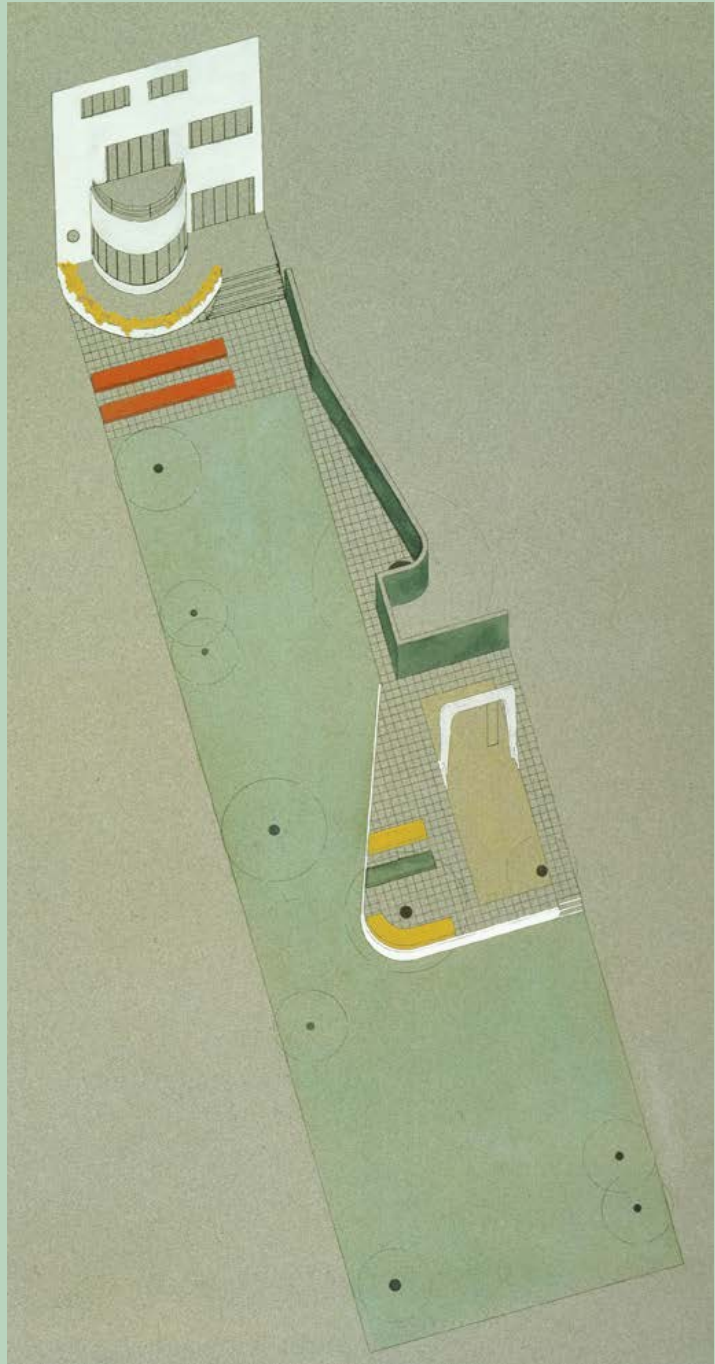

Victor Bottemanne (1887-1947), tuinontwerp voor de heer Somerhausen in Ukkel, 19 september 1929 (Privéverzameling. Foto CIVA Stichting, Brussel Afdeling TLSE).

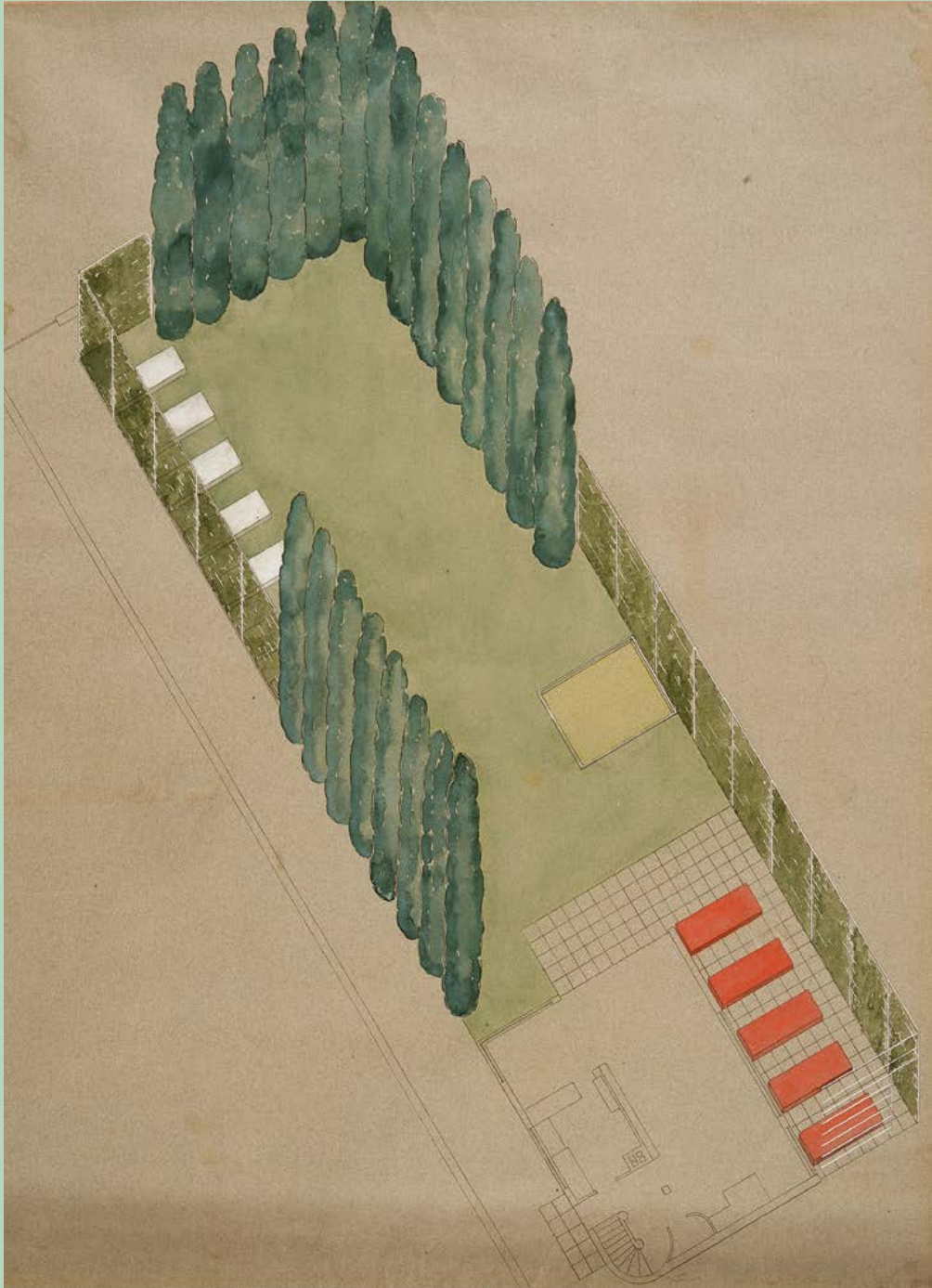
'BLOEMLEZING'

ERIC HENNAUT
CIVA STICHTING

Jean Canneel-Claes wordt beschouwd als de voornaamste modernistische landschapsarchitect van België tussen de twee wereldoorlogen. Hij studeerde in 1929 af aan het nieuwe *Institut supérieur des arts décoratifs de La Cambre* in Brussel, dat door Henry van de Velde was opgericht. In het eerste deel van zijn carrière werkte hij vooral samen met avant-garde architecten van wie hij de ideeën en esthetische opvattingen deelde: Louis Herman De Koninck, Huib Hoste en Victor Bourgeois. Na een eerste voorontwerp gevraagd aan Le Corbusier dat geen vervolg kende, liet hij in 1931 zijn eigen woning bouwen door Louis Herman De Koninck.

Jean Canneel-Claes (1909-1989), tuinontwerp voor de woning van de heer Van de Putte, Linthoutstraat 120 in Schaarbeek, 1932 (arch. L. H. De Koninck). Axonometrie (© AAM / CIVA Stichting, Brussel).

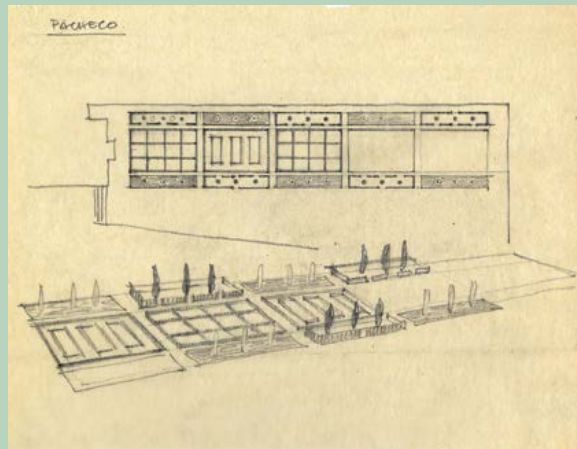
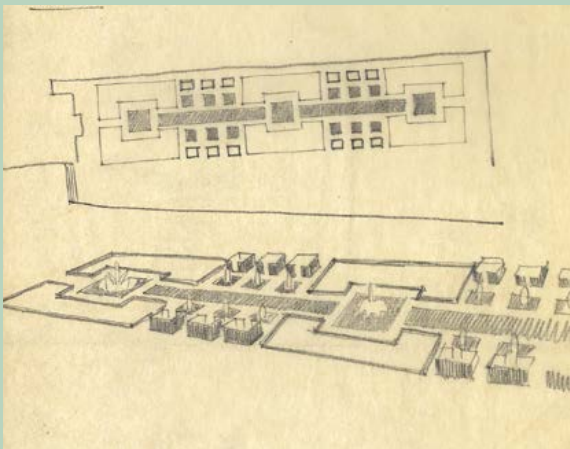
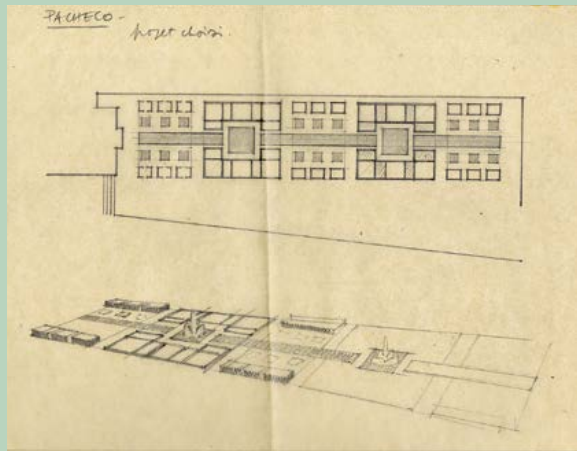
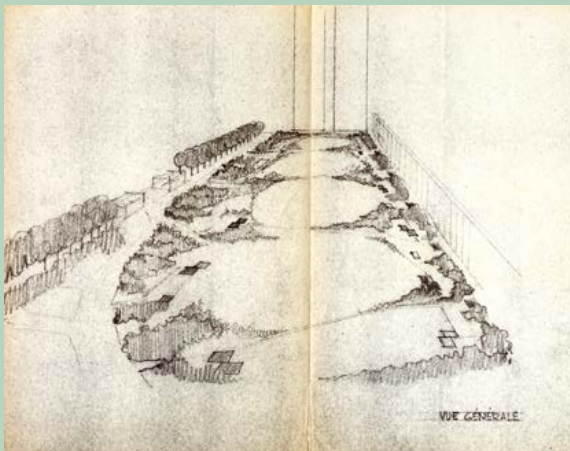
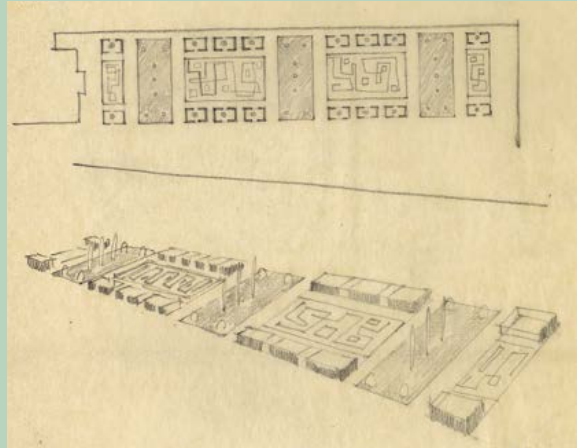
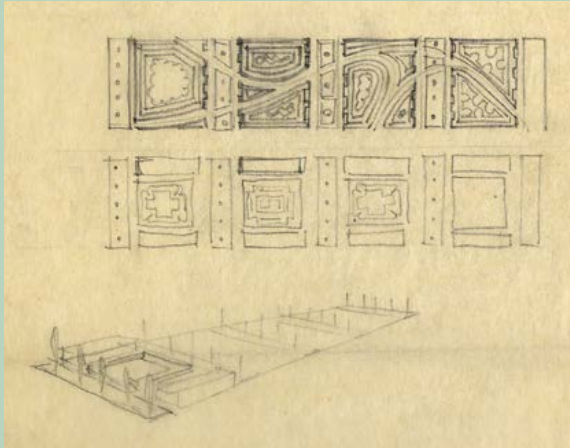
Jean Canneel-Claes (1909-1989), tuin van zijn eigen woning, I. Gérardlaan in Oudergem, 1931 (arch. L. H. De Koninck). Axonometrie (© AAM / CIVA Stichting, Brussel).

Het tuinontwerp voor de heer Van de Putte vloeide voort uit de verdeling van een oud eigendom waarvan J. Canneel-Claes de oude bomen behield. Deze keuze bracht hem ertoe de haag een origineel tracé te geven waarvan een zestigjarige eik deel uitmaakte. De haag

leidde naar een ontspanningszone met een betonnen portiek voor turnoefeningen, een ruimte met zandbak voor de kinderen en een bebloemde border. Het ontwerp voor de verbouwing en vergroting van het gebouw werd getekend door Louis Herman De Koninck.

'BLOEMLEZING'

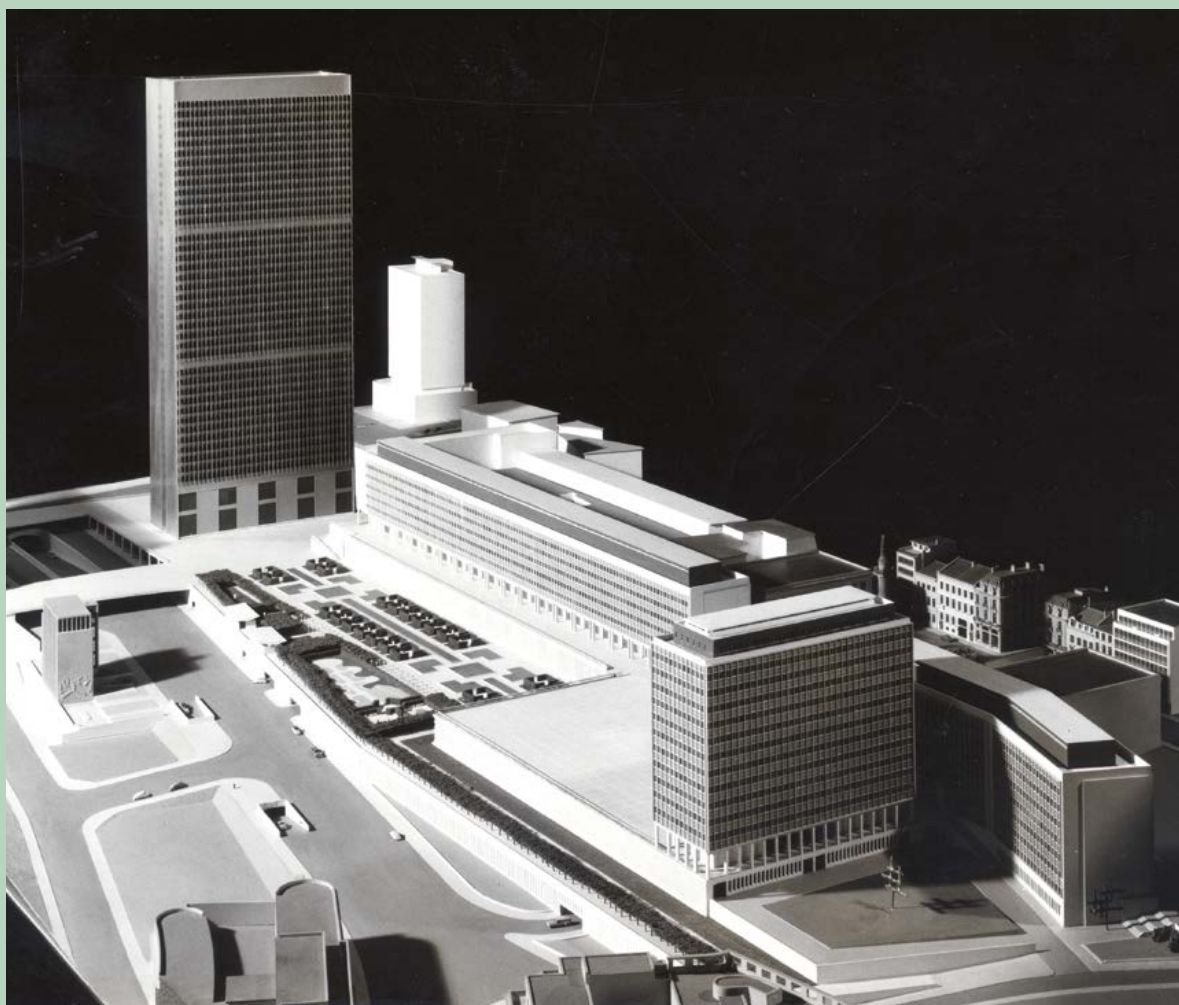
ERIC HENNAUT
CIVA STICHTING

Tuinen van het Rijksadministratief Centrum in Brussel, 1956-1977, door René Pechère (1908-2002). Schetsen omstreeks 1955-1960 (© CIVA Stichting, Brussel. Afdeling TLSE).

Het uitgestrekte complex van het Rijksadministratief Centrum ontstond na de Tweede Wereldoorlog om de verschillende staatsdiensten die over tientallen gebouwen in de hoofdstad verspreid waren te groeperen. De voorwaarden voor de tuin van 2,5 ha, waarvan het ontwerp werd toevertrouwd aan R. Pechère, waren alles-

behalve gunstig. Geconfronteerd met de soms uiteenlopende zienswijzen van de verschillende architecten moest hij de tuin aanleggen op de betonnen plaat die het dak van de parkeergarage vormde en de verluchtungsstructuren in het plan verwerken. Het definitieve ontwerp kwam slechts na talrijke studies tot stand.

Rijksadministratief Centrum in Brussel, 1955-1983. Maquette van de door René Pechère ontworpen tuin. Oude foto (© CIVA Stichting, Brussel, Afdeling TLSE).

In het bovenste gedeelte is het symmetrische tracé uitgelijnd op de hoge Financietoren door een opeenvolging van lange smalle waterbekkens die verwijzen naar de Perzische traditie die Pechère in die tijd bestudeerde. Om meer intimiteit te creëren plaatste hij langs weers-

zijden van deze bekkens kleine groene kamers omsloten door hagen waarin zitbanken staan rond een centraal rond bassin. In het lagere gedeelte volgt de tuin voor kinderen een veel vrijer tracé met een aaneenschakeling van bochten.

'BLOEMLEZING'

ERIC HENNAUT
CIVA STICHTING

Claude Rebold studeerde in 1955 af aan de *École des Beaux-Arts* in Nancy. In 1965 begon hij een carrière als landschapsarchitect in een Belgisch bureau met een internationaal cliënteel waarvoor hij opdrachten over de hele wereld uitvoerde: Europa, Verenigde Staten, Saudi-Arabië, Afrika, enz. In Brussel ontwierp hij samen met

Jean Delogne het park van het Royale Belge-gebouw ontworpen door René Stapels en Pierre Dufau (1967). In 1987 richtte hij zijn eigen bureau op dat voornamelijk privétuinen ontwierp in België, onder meer in samenwerking met architect Marc Corbiau.

Claude Rebold, tuin van de heer B. in Brussel, 1989 (architect Marc Corbiau) (Privéverzameling. Foto CIVA Stichting, Brussel. Afdeling TLSE).

"Ma première approche d'un jardin n'est jamais botanique. Elle est essentiellement abstraite. Je raisonne en pensant volumes, rythmes, textures, nuances colorées. [...] La composition est bien équilibrée, la structure est bien en place, tout se concrétise. Le dessin devient réalité: tel volume cubique devient buis taillé ou pierre cyclopéenne, telle

forme souple devient liane fleurie, telle verticale devient if fastigié ou colonne minérale; ce pointillé cunéiforme sur papier devient millepertuis ou pierre bouchardée, ces signes pointus deviennent citronniers ou aubépines, cette masse vaporeuse devient graminées..." (C. Rebold),

Vertaling citaat op pp.175-176

Claude Rebold, tuin van het echtpaar B. in Ukkel, 1991 (architect Marc Corbiau) (Privéverzameling. Foto CIVA Stichting, Brussel. Afdeling TLSE).

CITATEN

p.19

“een verrukkelijk labyrint van schilderachtige hoekjes en talrijke wandelpaden; een glooiende tuin, geheimzinnig, grillig, klimmend en dalend [...] in één woord een levend en triomfantelijk protest tegen de natuur met rechte hoeken en met de liniaal getrokken wegen uitgevonden door Le Nôtre voor heren in rok en dames met sleepjurken”

p.22

“Het eerste document dat bij mijn weten zijn aanwezigheid attesteert, is de figuratieve kaart van de goederen van de Ter Kamerenabdij, uitgevoerd door landmeter G. Couvreur in 1717. In die tijd was de linde, te oordelen naar de tekening, wellicht meer dan honderd jaar oud...”

p.26

“Dit is de krachtlijn van mijn plan: het nieuwe park moet het imposante en statige karakter bewaren van het oude woud, dat een grillig terrein bedekt met een prachtig hoogstammig bos met dicht kreupelhout. Daartoe zal ik zo weinig mogelijk ontbossen... Ik zal niet aan het bos raken als daar geen zwaarwichtige treden voor is.”

p.33

“Het is een zeer mooi jachtgebied bevolkt door rood- en andere soorten wild”
“...vaak verbleven heeft, zowel bij dag als bij nacht, in zijn residentie in Bosvoorde, waar hij zijn jachtpartijen hield.”

p.36

“het majestueuze zicht van de Molenvijver en de kom van Bosvoorde gelegen in een adembenemend decor: het weidse wateroppervlak, de omringende heuvels, aan de rechterkant omzoomd door prachtige dennenbossen met oude schilderachtige stammen afgewisseld met beukenbosjes; op de achtergrond weerspiegelen de oude witte huizen van Bosvoorde langs de Terhulpensteenweg zich in het water; daarboven verheft zich in de verte een afgeronde heuvel met bewerkte velden en ten slotte, als afsluiting van de horizon en aanvulling op de woudgord die de kring van heuvels bekroont, de in nevel gehulde, hoog oprijzende bomen van het eigendom van de graaf d'Ursel.”

p.38

“Bosvoorde verfraait, Bosvoorde breidt uit, Bosvoorde beweegt, Bosvoorde heeft zijn muziekschool, zijn dagblad; Bosvoorde is echt een grote stad...de oude, vuile en ongezonde arbeiderswijk van de zogenaamde Bezemhoek, die gemeenschappelijke verblijfplaats van houtheders en vernielers van ons nationale woud; dat bolwerk van microben die allerlei besmettelijke ziekten verspreiden en voortdurend de voornaamste bronnen van de Woluwe en van de vijvers van Bosvoorde en Oudergem bezoeiden.”

p.39

“Bijna geen van deze huizen heeft een stenen vloer, het is onmogelijk er water te gebruiken om schoon te maken want het zou onmiddellijk worden opgeslorpt door de aarde, die reeds doordrenkt is van de dagelijkse activiteiten in het gezin, dat meestal uit vier à vijf personen

bestaat. Alleen de kamers beneden worden bewoond. Op de zolder worden de berentakken opgeslagen bestemd voor de uitoefening van het enige beroep waarvan de inwoners leven. Het gebrek aan verlichting is bijna algemeen, de vensters worden nooit geopend en vaak komt het licht naar binnen langs een in de muur verankerde ruit [...]. Deze huizen worden van elkaar gescheiden door lange smalle gangen, een soort van stegen met open riolen waarlangs alle regenwater en huishoudelijk afvalwater wegvloeit.”

p.40

“Ons kleine huis is charmant en zeer ruim, het is ideaal voor ons. We hebben twee mooie kamers beneden, een zeer grote en zeer nette kelder [wat zeldzaam is voor een kelder], twee kamers boven en een grote zolder die zeer geschikt is voor Rik om een atelier van te maken, een mooie koer en een mooi tuintje met een appelboom en een perenboom met twee kleine peren. Ook onze kleine appels doen het goed!!! We huren dat alles voor de prijs van 18 frank per maand. We zijn op tien minuten gaans van de tram die ons voor 15 centiemen naar de stad brengt... Sinds ik hier woon ben ik anderhalve kilo aangekomen en mijn gezondheid gaat veel beter”

p.50-51

“Al diegenen die van de plantenhandel leven.” “Aan hen de eer [...] als ze zeker zijn van een overwinning, want voor hen is een medaille geen ijdele eer; het is reclame, het is een uithangbord, het is een gelegenheid om hun waren te verkopen.” “...alle liefhebbers met een teer hart.” “De geleerde liefhebber.”

“Bijna alle amateurs van deze categorie hebben een dikke buik en een bril.” “De praktische amateur die samen met een halve of een kwart tuinman zelf met zijn blanke handen in zijn kleine serre zijn planten bepotelt.” “Verwaande amateurs – zij die hun tuinman zijn zin laten doen.”

“De echte amateur. Er zijn er niet veel van deze soort: iemand die door een lange praktijk is ingewijd in de geheimen en kneepjes van het vak.”

“Er is echter een frappant feit – een teken van de publieke welvaart en de zachtheid der zeden – en dat is de geweldige expansie van de voortleefde voor bloemen. Loop door de nieuwe wijken van de hoofdstad en in elke straat zie je voor vele vensters mooie bloemen; deze voortleefde is zo snel verbreid geraakt, dat ze zelfs journalisten heeft aangestoken, want, zonder het te beseffen of te merken, stond ik op een zonnig plots voor de poort van de Kruidtuin.”

p.52

“Onder de bloemen die meestal worden gekweekt voor salons of boudoirs, zijn er die ongezonde geuren verspreiden, hoe sterker of aromatischer, hoe ongezonder. We kennen niets dat schadelijker is dan wat deze bloemen uitwasemen; ze charmeren, ze bedwelmen met hun verrijnde maar misleidende geuren, en uiteindelijk verstoren en verzwakken ze het zenuwstelsel. Hoeveel mooie dames zijn er niet die, constant opgesloten in hun met geurige bloemen getooide salon of boudoir, symptomen van slaapwandelen beginnen te vertonen, of lijden aan een irritatie van het gestel die

meestal 'zenuwpijn' wordt genoemd en die vaak geen andere oorzaak heeft dan de onafgebroken inwerking van een met geurige substanties verzadigde lucht op het organisme.” – “Bijzonder gevaarlijke bloemen [...]”

p.53

“... dat de ziel verheft naar de Schepper van al wat bestaat.”

p.54

“...op een zowel rijke als aangename manier antichambres, vestibules en bordessen siert.”

“... zonder bang te moeten zijn om het behang en de vloerbekleding van de kamer te beschadigen.”

“...als scherm dienend tussen nieuwsgierige voorbijgangers en mensen die binnen zitten.”

p.55

“Vrijwel overal zijn vensters met dubbele ramen te zien, waartussen in de winter schitterende bloemen staan, waarvan zowel de voorbijgangers als de bewoners van de appartementen genieten.”

“...onderdak aan kleine planten, aan lilliput-exemplaren die het beeld creëerden van een tuin gereduceerd tot de kleinste proporties.”

p.56

“Er zijn er die het heel goed doen in appartementen, in grote of kleine aquaria's die men vandaag de dag zo aardig maakt, en die gevuld met water, planten en soms ook goudvissen en andere watterdieren, salons opvrolijken en zuiveren.”

“Die veel plezier beleefden aan het op de voet volgen van deze vegetatie die we normaal gesproken niet te zien krijgen.”

“Voor de studie van zee- en zoetwaterwezens in hun relatie tot waterplanten.” “...waarvan het frisse groen een vrolijke en fraaie kleur in het water zal doen weerspiegelen.”

p.57

“...versiering voor één dag die zich weelde permitteert, die men de avond voor een feest, enkele uren voor het bal, voor veel geld construeert, en die de tuinman-decorateurs de volgende dag weer weghalen, zoals dat met theaterdecoris gebeurt.”

“Het is veel moeilijker om planten te kweken in een appartement dan in een serre. Dat is begrijpelijk: in appartementen probeert men immers precies dat te vermijden wat men in serres wil provoceren. In zijn woning spant de mens zich in om zich te omringen met gezonde, zuivere en droge lucht, en daarin heeft hij gelijk. Maar hij denkt er niet altijd aan dat diezelfde lucht die zo goed is voor hem, niet altijd geschikt is voor zijn dierbare planten. Het is dus praktisch onmogelijk dat planten in appartementen zo lang mooi en gezond blijven als in een serre. Indien men echter de soorten goed uitkiest, kan men het aantal ontgoochelingen beperken.”

“Het is eigenlijk niet te geloven en nochtans hebben we het gezien, we hebben hun schoonheid bewonderd, al die plantentemataken waarvan het geheel een verrassend effect heeft. Je zou op je knieën vallen voor die eigenaardigheden van de natuur [...]. We hebben gezegd dat in België, en vooral in Brussel, begonia's

de favorieten zijn geworden van liefhebbers van kamerplanten, en dat vrijwel in alle huizen een combinatie van verschillende soorten begonia's de vensterbanken sieren. De *B. Rex* heeft daartussen natuurlijk een plaatsje gevonden en geijet er uitstekend.”

“Genieten van een mooi schilderij of een mooie palm, dat komt op hetzelfde neer, dat is de verhevenheid van onze intelligentie onderdompelen in al wat God en de kunst aan grootsheid en waardigheid hebben geschapen.”

“Een van de wonderen van de sierteelt in Europa, met zijn prachtige palmen die daar in volle grond groeien [...] Zelfs de meest ervaren botanici staan vol bewondering voor deze schitterende planten.”

p.58

“De grote, indrukwekkende en majestueuze exemplaren met hun kronen met talrijke, krachtige bladeren [...] zijn perfect geschikt om een prachtig cachet te geven aan wintertuinen. De minder grote exemplaren zijn eleganter en zijn gegeerd voor salons, want ze zijn gemakkelijk te kweken en het is geen grillige plant. De kleine exemplaren, [...] zijn al even gegeerd, ofwel voor korven gebruikt als tafeltukken, of voor mini-atuurtuinen die onze salons opvrolijken en de blik strelen, door ons te herinneren aan de schoonheid en schittering van de natuur.”

p.59

“Vooral als een lange winter ze dat kwijnende uitzicht heeft gegeven, dat bijna alle kamerplanten in de lente hebben.”

“... zonder te vervelen tijdens hun bloeiperiode onze salons kunnen sieren.”

“...vrij goed bestand waren tegen gebrek aan zorgen, wat meestal het grootste gebrek is bij veel liefhebbers.” “...liefhebbers die in een kamer slechts een kleine plank ter beschikking hebben.”

p.67

“Vrije ruimten creëren of behouden met natuurlijke begroeiing, in het belang van de esthetiek en de hygiëne”

p.68

“Dit netwerk van wegen dient niet als afvoer, het is uitsluitend bestemd om te wandelen en moet worden bezaaid [type golfgazons] voor het uitzicht [...]. Het grote voordeel van gras is ten eerste het fraaie uitzicht [grote Engelse parken, bezoeken aan Kew]; daarenboven wordt het aanmaken van stof vermeden, dat bomen bevuilt en modder geeft voor wandelaars.”

“De vrije ruimten en de gevarieerde landschappen die door het Arboretum ontstaan zijn, maken van het Kapucijnenbos een echt aangename wandelplek [...]. Er bestaat niets gelijkwaardigs in de omgeving van de hoofdstad, want het Terkamerenbos wordt te druk bezocht om de liefhebbers van open ruimte een even rustgevende en natuurlijke omgeving te bieden.”

pp.68-69

“Ten eerste moet men een algemeen regel naleven, een afgeleide van een natuurwet die een landschapsarchitect nooit mag overtreden om niet in zinloosheid te vervallen en een banaal, heteroog en tegennatuurlijk werk te creëren. Dat is de wet van de natuurlijke habitat

van de planten. De dendrologie en de plantkunde leren dat elke plant spontaan geboren wordt en groeit in het milieu van zijn voorkeur, waar alles aangepast is aan zijn behoeften. Daaruit komt deze regel voort die de landschapsarchitect verplicht de planten die hij gebruikt zo veel mogelijk onder dezelfde groeiomstandigheden aan te planten als die van hun plaats van oorsprong, waar deze planten spontaan groeien."

p.69

"schilderachtig geordend"

"De heer Bommer, toen reeds hoogleraar aan de *Université Libre de Bruxelles*, begreep de noodzaak van een dergelijk arboretum voor de rationele studie van de boomsoorten uit de gematigde streken die in ons klimaat kunnen leven, net zoals de *Nouveau Jardin Pittoresque* in onze moderne tuinen alle bloemen uit gematigde streken die bij ons gedijen heeft willen bijeenbrengen."

p.76

"Je stelt dus voor dat we op 10 augustus samen naar de Queyras vertrekken. Ik vind dat een geweldig idee en zal me erop voorbereiden, als ik tegen dan tenminste niet in de gevangenis ben beland! Jawel: men wil me aansprekelijk stellen voor de dood van een meisje dat tijdens een windvlaag in het Terkamerenbos een tak op haar hoofd heeft gekregen. [...] Dus, tenzij ik in de gevangenis zit, zal ik je heel graag vergezellen op je plantentocht op de Col d'Isoard [...]"

"Volgens La Gazette heeft u onlangs geheel terecht aangedrongen op bloemen voor het Park. U gaat er daarbij blijkbaar van uit dat bloemen altijd gewerd werden uit het Park. U vergist zich evenwel. Alleen, u bent te jong om zich de tijd te herinneren toen ze er wél nog stonden. Zelfs de generatie die aan de uwe voorafging, herinnert zich dit misschien niet meer. Zo ver in de tijd gaat dit terug, zo ver! Hoelang? Zeventig of vijfenzeventig jaar [1845-1850]. Zoek dat maar eens op in de officiële documenten. Wanneer werd de huidige grote vijver uitgegraven? Op die plaats bevond zich vroeger een enorm bloemperk [...]. De indeling van het Park volgde een eigen logica. De drie grote lanen mondden uit op het knooppunt gevormd door deze met bloemen beplante rotonde. Pas later, toen Anspach [burgemeester van 1863 tot 1879] 'bossen', speelpleinen en ontspanningsruimten wou creëren, kwam men met de theorie op de proppen dat het statige karakter van het Park moest worden bewaard, zonder bloemen of andere versieringen..."

p.81

"En beetje bij beetje verkondigt en verheldert Jules Buysens, zoals alle grote kunstenaars, zijn stelling door zijn eigen stijl te scheppen. [...] Hij houdt niet van makkelijke oplossingen, wat wil zeggen dat er bij hem geen plaats is voor de geranium en de begonia. Hij cultiveert, hij selecteert, hij verleent adellijke aarden aan de veldbloemen, aan de planten die Maeterlinck heeft opgehemeld en die Paul Fort in verzen heeft gegoten. Hij transformeert de ridderspoor, hij sublimeert de nagelbloem, hij kroont de reseda tot keizerin. Hij roept de hulp in van de alpenbloemen, waarvan hij talloze variëteiten bij ons acclimatiseert, en hij kleurt villa's in een Helvetisch violet; en

dankzij hem kan de edelweiss, dit kostbare stukje biscuit in Saksisch blauw, in bloemperken haar wat geheimzinnige gratie tentoon spreiden..."

"Zij tweeën, samen met nog een aantal geniepigere exoten en planten met gekleurde bladeren aangeplant in de protserige mozaïeken die de fraaie boorden van de meeste grasperken thans ontsieren, hebben geleidelijk aan hun autochtone zusters verjaagd van de plekken die ze van oudsher met hun vriendelijke glimlach verblijdden."

p.83

"Sire, antwoordde Buysens, dode bomen worden nu eenmaal gerooid. De bomen die ik opnieuw heb aangeplant gedijen hier heel goed. Dat kan Zijne Majesteit niet zeggen van de bomen die Hij in zijn eigen park heeft aangeplant..."

"Doe zo voort, mijnheer, doe zo voort, als je een oorlogje wilt...! Blijf onze openbare promenades maar vernielen..."

"Men zal wellicht aanvoeren dat een jonge plataan niet onder de grote takken van de oude kan groeien en dat men heeft gekozen voor een boom in volle groei, met een aardkluit rond de wortels zoals dat nu gebruikelijk is. Dat deze iep hier is geplant lijkt me al even verwerpelijk als zou men in een gotische kathedraal een oude zuil in deze stijl vervangen door een Toscaanse. Heb ik geen gelijk en moeten we niet dringend ingrijpen? Niets in dit park is waardevoller dan deze prachtige krans van platanen."

p.84

"De Natuur maakt geen tuinen, net zomin als de mens Natuur maakt. De Natuur wordt gekenmerkt door de onbelemmerde strijd van de elementen; deze strijd vrij spel laten (in onze parken en tuinen) zou in een onaanvaardbare chaos uitmonden"

p.89

"mooi stukje platteland in het midden van de stad... de eigendom van alle Schaarbekenaars" werd."

p.92

"Het uitwerken en uitstippelen van de nieuwe werken in het openbare Josaphatpark, de plantsoenen, de squares, de lanen en de openbare pleinen van de gemeente."

"de plannen en de lijsten van planten en bomen bestemd voor de versiering van het park, de squares en de lanen moest overmaken."

p.94

"was geen enkele bloem te zien... geschikte plekken waren waar de aanleg van een perk met geraniums, bloemriet of andere zomerbloeiërs een feestelijke toets tussen de mooie heesterpartijen zou vormen."

p.103

"Grotten, rotsen in het park van Binche, grot, rotsen, waterval van de vijvers van Elsene, restauratie van de brug van het Ter Kamerenbos, grotten, rotsen, watervallen, waterbekkens in vormstenen aan de Maria-Louizasquare en de Ambiorixsquare in Brussel"

p.105

"Indien men zich inspireert op de beste modellen die men in de natuur kan vinden, kan men zelfs op een beperkte schaal overtuigende rotseffecten cre-

eren. Het materiële werk voor de vervaardiging van de rotsen vergt smaak en handigheid van de arbeiders. Met kleine rotsen worden grote rotsen gemaakt. Met wat ervaring en zorgzaamheid leert de arbeider de stukken in elkaar passen tot een homogeen geheel."

pp.106

"Iedereen kent de *gratsteen* of *fistuleuze zandsteen* die zo veel voorkomt in de regio van Brussel. Het zijn harde, witte siliciumafzettingen die onderaan de brusseliaanse laag voorkomen en zeer geleidelijk overgaan in de hoger gelegen glanzende zandsteen. Onderaan de afzetting is de *fistuleuze zandsteen* spoelvormig, zeer langgerekt, met regelmatige vorm. Hogerop zijn de stenen wegens hun veelheid aan elkaar geklonterd en vormen ze zeer onregelmatige blokken, voorzien van dikke punten en soms eigenaardige gaten."

"De natuur is zo goed nagebootst dat men amper kan geloven dat men voor een kunstwerk staat. De lange kloof in een van de zijden is een angstaanjagend zicht."

pp.106-107

"Deze merkwaardige concreties werden met diverse middelen nagebootst. Mijnheer Combaz, een bedreven rotsenmaker, zorgde eerst voor een stevige verankering met behulp van uit het gewelf uitstekende ijzeren stangen met een berekende lengte. Deze ijzeren stangen werden aan de punt samengevoegd zoals de hoeken van een piramide en overtrokken met ijzergaas, waartussen verschillende lagen vloeibare cement werd gepompt tot het geheel een homogeen blok vormde. Dit is een goede werkwijze, vooral dankzij het lichte gewicht van de stalactieten; indien ze zwaarder zouden zijn, zouden ze bij het vallen ernstige ongevallen kunnen veroorzaken. Het nadeel is echter dat de diverse draden en frames zichtbaar worden, wanneer stukken cement loskomen."

p.108

"Rotsen kunnen 'beschilderd' worden. Dit woord hoeft niet af te schrikken: het komt erop aan de stenen in een okerachtige of groenige kleur met diverse nuances te bepleisteren met de volgende producten. Met de hierna vermelde verhoudingen verkrijgt met een olijfgroene kleur: 1 kilo rookzwart of Antwerps zwart, 500 gram gele oker, 250 gram rode oker. Dit mengsel wordt aangebracht of geklopt met een dikke kwast of een fijne bezem. Om wat witte korrel toe te voegen, mengt men er wat Blanc de Meudon door; Veronesegroen levert groene vlekken op. Om deze stoffen te fixeren gebruikt men in water opgelost aluinsilicaat. Te felle kleuren worden afvlug door de vorst en de weersinvloeden verbleekt en opgelost, en de klimplanten die een gedeelte van de rotsen bedekken, verhullen binnenkort alle schoonheidsfoutjes."

p.109

Rotsen vormen een pittoresk element bij uitstek in de natuur. Zij kunnen het landschap een groots uitzicht geven, dikwijls met een unieke sublimiteit. Als stille getuigen van de stuiprekkingen van de aarde trekken zij ons aan en verbazen ze ons door hun onuitputtelijke variëteit van vormen, afmetingen en kleuren. [...]

Als ze niet sierlijk zijn, dan drukken hun lijnen toch beweging uit, het ongerepte, volume, ongenaakbaarheid, het onvoorziene. Elke artistieke ziel aanschouwt ze vol bewondering.

pp.117-118

"gemeentelijke onderneming", "voor elke burger een uitgebreid gamma van materiële voorzieningen te realiseren."

p.119

"Een coherent parkensysteem, naar het voorbeeld van een aantal trans-Atlantische verwezenlijkingen."

p.121

"...die garant staat voor de veiligheid van de kinderen en voor rust."

"Leef niet zonder horizon, woon ook in 'groene ruimten'"

"...wat toelaat om vrijwel non-stop de stad te doorkruisen."

"De nieuwe toegangswegen, daarin ligt in deze periode van explosieve expansie van de hoofdstad de kans voor Anderlecht."

p.125

"De groene poort van het perifere centrum".

p.134

"De nieuwe maatschappelijke zetel van Glaverbel moet een perfect instrument zijn / opgewaardeerd door de gekozen locatie / schitterend groen kader, gunstig voor de mens."

p.135

"mobielen in de vorm van grote glazen klokken [...] en allerlei vormen van amussante [...] en andere toepassingen van glas".

p.138

"...uit de aarde lijkt op te rijzen"; "...de indruk te wekken van een harmonie die niet bestaat".

p.146

"...het geheel het interessante architecturale complex 'Glaverbel' omkaderend, een gunstig voortek van de Brusselse agglomeratie."

"de demografische uitbreiding met het behoud van groene zones die [...] de schoonheid vormen van deze gebieden aan de rand van het Zoniënwoud"; "...de niet te vermijden noodzaak om in de hoogte te bouwen."

p.151

"Mijn eerste benadering van een tuin is nooit botanisch, maar zuiver abstract. Ik redeneer in termen van volumes, ritmes, texturen, kleurnuances. [...] Pas wanneer de compositie in evenwicht is en de structuur goed in elkaar steekt, wordt alles concreet. Het ontwerp wordt realiteit: dat kubistische volume wordt een gesnoeiëde buxus of cyclische steen, die soepele vorm wordt een bebloemde liaan, die verticale lijn wordt een oprijzende taxus of minerale zuil, die wigvormige stippellijn op papier wordt sint-janskruid of gebouchardeerde steen, die puntige tekens worden citroenbomen of meidoorns, die wazige massa wordt grassen ..." [C. Rebold]

COLOFON

REDACTIECOMITÉ

Jean-Marc Basyn, Stéphane Demeter,
Paula Dumont, Murielle Lesecque,
Griet Meyfroots, Cecilia Paredes
en Brigitte Vander Bruggen

EINDREDACTIE IN HET NEDERLANDS

Paula Dumont

EINDREDACTIE IN HET FRANS

Stéphane Demeter

SECRETARIAAT VAN REDACTIE

Murielle Lesecque

COORDINATIE VAN ICONOGRAFIE

Paula Dumont en Julie Coppens

COORDINATIE VAN DE DOSSIER

Murielle Lesecque

AUTEURS/ REDACTIONELE MEDEWERKING

Bruno Campanella,
Anne De Bardzki-Granon,
Odile De Bruyn, Yannik Devos,
Denis Diagre, Paula Dumont,
Eric Hennaut, Valentine Jedwab,
Roger Langohr, Catherine Leclercq,
Géry Leloutre, Isabelle Leroy,
Hubert Lionnez, Michel Louis,
Cristina Marchi, Elena Marinova,
Cristiano Nicosia,
Luc Teper, threetwoshoot,
Brigitte Vander Bruggen,
Ann Voets, Luc Vrijdaghs

VERTALING

Gitracom, Hilde Pauwels, Erik
Tack, Ubiquis Belgium NV/SA.

NALEZING

Koenraad Raeymaekers, Wim Kenis,
Coralie Smets, Tom Verhofstadt en
de leden van het redactiecomité

VORMGEVING

La Page sprl

ONTWERPER VAN DE MAQUETTE

The Crew communication sa

DRUK

IPM printing

VERSPREIDING EN ABONNEMENTENBEHEER

Cindy De Brandt, Brigitte
Vander Bruggen.
bpeb@sprb.irisnet.be

BEDANKINGEN

Constantin Brodzki, Danielle Scherens

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Bety Waknine, directeur-generaal
van Brussel Stedenbouw en Erfgoed/
Gewestelijke overheidsdienst
Brussel, CNN – Vooruitgangstraat
80, 1035 Brussel.

De artikelen zijn gepubliceerd
onder de verantwoordelijkheid
van de auteurs. Alle rechten voor
het reproduceren, vertalen of
herwerken zijn voorbehouden.

CONTACT

Directie Monumenten en
Landschappen – Cel Sensibilisatie
CNN – Vooruitgangstraat 80, 1035 Brussel
<http://www.erfgoed.brussels>
broh.monumenten@gob.irisnet.be

HERKOMST VAN DE FOTO'S

Mochten er ondanks onze inspanningen
om alle reproductierechten te betalen
toch nog gerechtigden zijn die niet
gecontacteerd werden, dan worden zij
verzocht zich kenbaar te maken bij de
Directie Monumenten en Landschappen
van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

LIJST MET AFKORTINGEN

AAM – Archives d'Architecture Moderne
Afdeling TLSE – Tuin, landschap
en stedelijk ecosysteem,
ARA – Algemeen Rijksarchief
ARB – Académie royale de Belgique
DCBSE – Documentatiecentrum van
Brussel Stedenbouw en Erfgoed
DML – Directie Monumenten
en Landschappen
GOB – Gewestelijke
Overheidsdienst Brussel
IWONL – Instituut tot Aanmoediging
van het Wetenschappelijk Onderzoek
in Nijverheid en Landbouw
KBR – Koninklijke Bibliotheek van België
KIK-IRPA – Koninklijk Instituut voor
het Kunstpatrimonium / Institut
royal du Patrimoine artistique
KMKG – Koninklijke Musea voor
Kunst en Geschiedenis
SAB – Stadsarchief Brussel
ULB – Université Libre de Bruxelles

ISSN

2034-5771

WETTELIJK DEPOT

D/2017/6860/016

Cette revue paraît également
en Français sous le titre
Bruxelles Patrimoines.

Erfgoed Brussel Reeds verschenen

001 - November 2011
Terug naar school

002 - Juni 2012
De Hallepoort

003-004 - September 2012
De kunst van het bouwen

005 - December 2012
Hôtel Dewez
Extra nummer 2013
Het erfgoed schrijft onze geschiedenis

006-007 - September 2013
Brussel, m'as-tu vu ?

008 - November 2013
Industriële architectuur

009 - December 2013
Parken en tuinen

010 - April 2014
Jean-Baptiste Dewin

011-012 - September 2014
Geschiedenis en herinnering

013 - December 2014
Cultusgebouwen

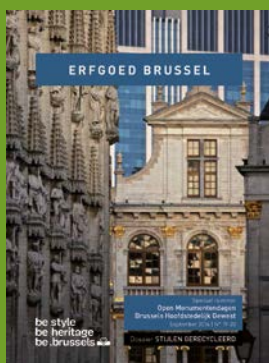
014 - April 2015
Zoniënwoud

015-016 - September 2015
Ateliers, fabrieken
en kantoren

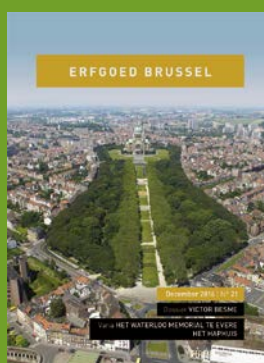
017 - December 2015
Stadsarcheologie

018 - April 2016
De Gemeentehuizen

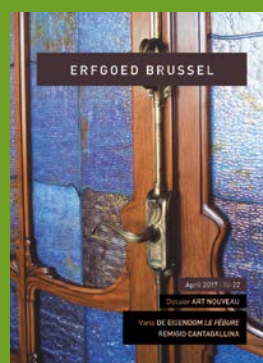
Laatste nummers

019-020 - September 2016
Stijlen gerecycleerd

021 - December 2016
Victor Besme

022 - April 2017
Art nouveau

www.erfgoed.brussels

BRUSSEL STEDENBOUW EN ERFGOED
GEWESTELIJKE OVERHEIDSDIENST BRUSSEL

20 €

ISBN 978-2-87584-144-5